

ZAJÁ CZ VERONIKA

Több mint tudásolimpia

EBBEN AZ ESZTENDŐBEN KAPCSOLÓDTAM BE A GÖRÖGKATOLIKUS TUDÁSOLIMPIA ELNEVEZÉSŰ GÖRÖGKATOLIKUS LEVELEZŐS VERSENYBE MATEMATIKA, MAGYAR NYELV ÉS IRODALOM, ANGOL NYELV TÁRGYAKBÓL. JÖVŐRE TERVEZEM A BIOLÓGIA ÉS KÉMIA TÁRGYAKBÓL VALÓ NEVEZÉST IS.

Számomra nagyon érdekes és izgalmas megmérettetés volt, hiszen ilyen speciális versenyen nem vettem még részt.

Jelenleg a pécsi Ciszterci Szent Margit Általános Iskola 7.a osztályába járok, több versenyen is részt vettem már, a tudásolimpia Nyíregyházán megrendezett döntőjével párhuzamosan például egy médiaverseny díjkiosztóján kellett volna lennem Kecskeméten.

Számomra ez a verseny azért volt különleges, mert nem elsősorban a tananyagra „ment rá”, hanem a globális tudásra, az életszerű dolgokra. Ha nem tudtam valamit, utánanézhettem, így tanultam is, nem csupán számot adtam a megszerzett ismeretekről.

Nagyon menőnek találtam, hogy e-mail útján küldtem vissza a megoldott feladatlapokat, és bevallom, „nagylyanos” érzéssel töltött el, ami a nyíregyházi Szent Atanáz Görögkatolikus Hittudományi Főiskolán megrendezett, személyes megjelenést igénylő döntőnél persze visszaütött, mert ott én mint „kis” hetedik voltam jelen a nyolcadikosok-kilencedikesek között.

Nagyon jó érzés volt apukám egykori iskolájába belépni, bár kissé szorongtam, mert azt hittem, nem ismerek ott senkit. A szüleimet mindenki szeretettel és ismerősként üdvözölte, aztán én is találkoztam keresztapukámmal, a kereszttestvéremmel (ahogyan a családban nevezzük a keresztszüleim gyermekeit) és a rég nem látott nyíradonyi volt osztálytársaim, évfolyamtársaim közül néhány ismerőssel, valamint sok ismerős arccal a görögkatolikus családátörökéből.

Egyedül képviseltem a pécsi parókiát ezen a versenyen, és teljesen meglepett, hogy milyen sok iskolája van görögkatolikus egyházunknak. Jó érzés volt hallani a sok-sok intézmény nevét és korábbi, szeretett iskolám eredményt elért tanulóinak nevét.

A döntő után Kocsis Tamás atya tartott nekünk értékes előadást, itt lazíthattunk, levezethettük a verseny során felgyülemlt izgalmakat.

Számomra a legkülönlegesebb mégis az éresek atyával való beszélgetés volt. Pár hetedik és nyolcadikos fiú, valamint a főszerző Ágica néni társaságában érdekes, minket foglalkoztató kérdésekről beszélgettünk Fülöp atyával. Sok olyan válasz elhangzott, mely az én fejemben nem állt korábban össze, például az abortusz és eutanázia összefüggése.

Fülöp atya személyes – nőtlenül szentelésével, gyermekkorával kapcsolatos – kérdésekre is szívesen válaszolt. Őszintén és nyíltan beszélt arról is, hogyan vezette a gondviselés egyházunk élére, holott ő teljesen más életutat tervezett. Megtudtam, hogy elvonult, csendes, imádságban és munkában megélt szerzetesi életre vágyott, de a Jóisten teljesen más pályára állította.

Számomra mindez a pünkösdvásárnapi Szent Liturgián formálódott kerek egészé – röviden így foglalhatnám össze:

*Legyenek terveink,
elképzeléseink, de tudjuk
elfogadni, ha a gondviselés
más irányba terel minket,
és hagyjuk, hogy a Szentlélek
bölcssége felülírja
elképzeléseinket.
Merjünk, tudjunk újra-
és újratervezni!*

Talán orvos szeretnék lenni, de most már tudom: nem ez a legfőbb cél, hanem hogy meghalljam és megértsem, merre terel a gondviselés, és ott megálljam a helyem.

